

[Flemming Jensen]

diskrimination. Jeg er overbevist om, at der også her i tinget er medlemmer, hvis aner for relativt få år siden kom her til landet. De var indvandrere og besluttede, at de ville være danske – og blev det. Det afgørende er nemlig tilpasningen til vores samfund, og det er den, som adskiller den gæst, der kun bliver her i nogle få år, fra den, der tager skridtet fuldt ud.

Når gæstearbejderne ønsker det, er de velkomne til at blive indvandrere på lige fod med alle andre og få det danske statsborgerskab. Også som danske statsborgere kan de være med til at berige vores kultur med det, de har medbragt. Og samtidig har de så bevist deres ønske om den integration, der tales så meget om. Det er næppe tilfældigt, at danske få stater har taget det skridt, ministeren her foreslår: Irland, Sverige og Victoria i Australien. Vi synes ikke, vi behøver at stå i kø for at komme med i dette selskab.

Knud Lind (FP):

På fremskridtspartiets vegne skal jeg fremsætte følgende principielle bemærkninger om regeringens lovforslag om ændring af lov om kommunale valg.

Efter bemærkningerne til lovforslaget er lovforslaget delt op i 3 punkter. Regeringen ønsker at give udenlandske statsborgere valgret, såfremt disse har haft fast bopæl i riget de sidste 3 år forud for kommunalt valg. Lovforslaget indeholder desuden en række konsekvensændringer i forhold til ændringerne af lov om valg til folketinget, som blev gennemført ved lov nr. 145 af 30. april 1980. Endelig har man foreslået en række lovændringer af redaktionel art.

For så vidt angår udenlandske statsborgers ret til at stemme ved kommunevalgene, er fremskridtspartiets stilling klar. Vi kan ikke gå ind for denne ændring af den kommunale valglov. Jeg vil gerne bruge en del tid på begrundelsen for, at vi ikke kan gå ind for, at udlændinge får valgret efter at have opholdt sig og haft fast bopæl i Danmark i 3 år. Når jeg understreger denne begrundelse, er det, fordi vi ikke ønsker at blive skreget ud i TV og radio som racisten. Men vi har en holdning til dette, og vi vil begrunde denne holdning.

Fremskridtspartiet mener, at der med dette forslag om ændring af den kommunale valg-

lov ligger en klar devaluering af de kommunale opgaver, af det nære demokrati, i forhold til folketingets arbejde. Man må nære en principiel betænkelighed ved, at man her skelner mellem retten til at deltage i folketingsvalg og retten til at deltage i kommunalvalg for de udenlandske statsborgere. I grundlovens § 29, stk. 1, står:

»Valgret til folketinget har enhver, som har dansk indfødsret og fast bopæl i riget«

Udenlandske statsborgere skal normalt have opholdt sig her i landet i mindst syv år, og ved behandlingen af indfødsretsansøgningen lægges det almindelige synspunkt til grund, at ansøgeren gennem sit ophold i Danmark skal have opnået et sådant tilhørsforhold til det danske samfund, at det vil være naturligt eller ønskeligt at meddele den udenlandske statsborger dansk indfødsret. I den forbindelse angiver man, at ansøgere, der ikke er det danske sprog mægtig i nogenlunde samme omfang som danske på samme dannelsesstrin, normalt ikke kan forvente naturalisation, og man forventer fem hovedbestanddele opfyldt: man skal kunne forstå dansk, tale dansk, skrive og læse dansk og have det som hjemmesprog.

Disse krav, som her er skitseret, er i realiteten de krav, man stiller til en udlænding, som ønsker at have valgret til det danske folketing. Det er derfor en klar nedvurdering af det kommunale politiske arbejde, når regeringen lægger et lovforslag frem, hvorefter man blot kræver, at udlændingen er fyldt 18 år, og at pågældende i de sidste tre år har haft fast bopæl her i riget forud for valget. Ikke et ord nævnes der om, at pågældende skal kunne tale, forstå eller læse det danske sprog.

Under bemærkningerne til forslaget om lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser oplyser regeringen, at lovforslaget ikke vil indebære administrative konsekvenser for staten eller kommunerne.

For staten indebærer forslaget, oplyser man om indvandrernes adgang til at deltage i kommunale valg, udgifter til information. Disse udgifter anslås til ca. 100.000 kr., men ifølge regeringen skulle det altså ikke kunne give nogen administrative konsekvenser hverken for staten eller for kommunerne.

Denne påstand holder imidlertid ikke ved nærmere undersøgelse. Folketinget har netop